

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/2041.**

Benyújtás dátuma: **2022-11-16 11:29**

Parlex azonosító: **48JAH61L0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ander Balázs (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Rogán Antal, Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter**

Az interpelláció címe: **"Mikor fejezik be a nemzeti humántőke-állomány brutális leépítését és kiárusítását?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Másfél héttel ezelőtt, a foglalkoztatással kapcsolatos törvényekről szóló vita során elmondtam, hogy a javaslatnak számos kisebb, a Jobbik által is támogatandó pozitív eleme van, de önöknek azért csak sikerült újra csavarni egyet az országot a vállukon hordozó magyar munkavállalókat szorító neoliberális présen.

A munka törvénykönyvének tervezett módosítása szerint ugyanis megtagadhatják a munkáltatók a szabadság kiadását, valamint akár végkielégítés nélküli felmondásra is kényszeríthetik a megváltozott munkaképességű dolgozókat. Lehet ugyan tagadni, de attól még tény, hogy önök minden hangzatos szólam ellenére semmit nem változtattak azon, hogy hazánk a multik gyarmata legyen. Ha csak az nem számít annak, hogy mindeközben saját oligarcháiknak is kiszakítottak egy-egy tartományt a gyarmatból.

Orbán Viktor 2014-ben el is mondta Szaúd-Arábiában egy arab befektetőknek tartott rijádi konferencián, hogy mi a fideszes paradigma szerinti versenyképesség. Miniszterelnök úr Magyarország előnyeire sorolta „a minőségéhez képest meglepően olcsó” munkaerőt, valamint azt is, hogy a munka törvénykönyve rendkívül rugalmas.

A neoliberális dogmák apostola, Parragh László a minap szintén az alacsony béreket, a bérvisszafogás roncsársadalmi meddőhányót termelő modelljét nevezte meg versenyképességünk zálogaként.

Önök stratégiai partnerséget kötöttek a profit érdekében a hagyományos társadalmi értékeket és természeti környezetet lelkiismeret-furdalás nélkül pusztító globalista multikkal, viszont mindeközben stratégiai cselédséget kényszerítenének a magyar munkavállalókra. Azokra, akik

becsülettel dolgoznak és becsülettel adóznak. Azokra a korán kelő és keményen dolgozó munkavállalókra, akik nem segélyért tartják a markukat. Azokra, akik miközben fenntartják az országot, önök zokszó nélkül feláldoznak a tőkeérdekek oltárán.

Az Európán belül az egyik legtöbbet dolgozó, de legkevesebbet kereső magyar munkavállalókról szívesen lenyúznák a hetedik bőrt is, hogy miután belenyomorodtak, belebetegedtek a túlhajszoltságba, eldobják őket, mint valami hasznavehetetlenné vált biorobotot.

A neoliberális fülek számára oly kedves fogalom a munkavállalói jogok deregulációja, de mikor látják végre be, hogy nem helyes Latin-Amerikát csinálni Európa kellős közepén?

Mikor fejezik be a nemzeti humántőke-állomány brutális leépítését és kiárusítását?

Várom érdemi válaszát!

Tisztelettel,

Ander Balázs